

POSTANOWIENIE

Dnia 30 kwietnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Roch

w sprawie **B. M.**

o przestępstwo z art. 148 § 1 k.k. i inne

na posiedzeniu w Izbie Karnej bez udziału stron

po rozpoznaniu w dniu 30 kwietnia 2024 r.

z urzędu, kwestii kosztów postępowania kasacyjnego związanych z przyznaniem obrońcy wynagrodzenia za obronę skazanej

na podstawie art. 626 § 1 i 2 k.p.k., art. 616 § 1 pkt 2 k.p.k. i art. 636 § 1 k.p.k. w zw.

z art. 637a k.p.k.

postanowił:

uchylić punkt trzeci postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 30 kwietnia 2024 roku, sygn. IV KK 110/24, o zasądzeniu od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy B. M. – radcy prawnego B. R. (Kancelaria Radcy Prawnego w C.) kwoty 1.476 zł (jeden tysiąc czterysta siedemdziesiąt sześć złotych), w tym 23% VAT, za sporządzenie i wniesienie kasacji.

UZASADNIENIE

Postanowieniem wydanym na posiedzeniu bez udziału stron w dniu 30 kwietnia 2024 r., sygn. akt IV KK 110/24, Sąd Najwyższy oddalił jako oczywiście bezzasadną kasację wniesioną przez obrońcę B. M., kosztami postępowania

kasacyjnego obciążając skazaną. W punkcie trzecim tego orzeczenia Sąd Najwyższy zasądził od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy B. M. – radcy prawnego B. R. (Kancelaria Radcy Prawnego w C.) kwotę 1.476 zł, w tym 23% VAT, za sporządzenie i wniesienie kasacji, uznając iż obrona świadczona była przez skarżącego z urzędu.

Postanowienie w tej części było błędne, co wywołało konieczność sanacji rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów postępowania, co Sąd Najwyższy podjął z urzędu. Radca prawny B. R. był bowiem w postępowaniu kasacyjnym obrońcą B. M. z wyboru, co nie budzi jakichkolwiek wątpliwości w oparciu o dokumenty znajdujące się w aktach sprawy (pełnomocnictwo do obrony w postępowaniu kasacyjnym k. 688). Zasądzenie na jego rzecz wynagrodzenia za obronę z urzędu nie było zatem zasadne, a co więcej, w sytuacji, w której to skazaną obciążono kosztami postępowania kasacyjnego, skutkowałoby w efekcie dodatkowym obciążeniem tymi kosztami jej właśnie. Wobec zatem omyłkowego rozstrzygnięcia, które nie było orzeczeniem z kategorii, o której mowa w art. 105 § 1 k.p.k., a powodującego konieczność dodatkowego ustalenia kosztów postępowania, w skład których wchodzić wszak uzasadnione wydatki stron z tytułu ustanowienia w sprawie jednego obrońcy, postanowienie w omawianym zakresie należało z urzędu uchylić.

Mając powyższe na względzie Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.

[SOP]

[ms]